

A Győri Ítéltábla a Tóka Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr.Koszorú István ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. alperes ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indult perében a Győri Törvényszék 2014. szeptember 17. napján kelt P.20.880/2013/34. számú részítélete ellen az I-V. r. alperesek által 35. sorszám alatt és Győri Ítéltábla ide egyesített Pf.V.20.229/2014. számú ügyében a Győri Törvényszék ugyancsak 2014. szeptember 17. napján kelt P.20.880/2013/34. számú ítélete ellen az I-V. r. alperesek által 35. sorszám alatt, a felperes által 37.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán -tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a Győri Törvényszék P.20.880/2013/34. számú részíteletét részben megváltoztatja akként, hogy az I-II.r. alperes és a III.r. alperes között a 2010.november 16.napján létrejött szerződés tekintetében mellőzi a **település 1-i ...4.hrsz.** alatti ingatlan átruházására vonatkozó szerződéses rendelkezés és az I. és III.r. alperes között 2010.november 24.napján létrejött szerződés hatálytalanságának megállapítását.

A Győri Törvényszék P.20.880/2013/34. számú íteletét a per főtárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a **"Település"1....hrs.** alatti ingatlan vonatkozásában állapítja meg az I-II.r. alperes és a III.r. alperes között 2010.november 16.napján létrejött szerződés felperessel szembeni hatálytalanságát.

Az elsőfokú részíteletben és íteletben részletezett kielégítés túrése iránti kötelezettség az III.-IV. r. alperest a felperes által az I. és II. r. alperesek ellen kezdeményezett, a **"Település"2i** Városi Bíróság által 0803-Vh.1159/2010. és 0803-Vh.1160/2010.számon elrendelt végrehajtási eljárás tárgyát képező követelés vonatkozásában terheli az elsőfokú részíteletben meghatározottak szerint.

Az elsőfokú ítelet elsőfokú jogi képviseleti költség megfizetésére vonatkozó rendelkezéseit részben megváltoztatja és az I-V.r. alperesek által a felperesnek egyetemlegesen megfizetendő elsőfokú jogi képviseleti költséget 975.000 (kilencszázhetvenötezer) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú részíteletet és íteletet helybenhagyja.

Kötelezi az ítéltábla az I-V.r. alperest, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 15 napon belül 553.500 (ötszázötvenháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I-V.r. alperesek egymás közeli hozzátartozói.

A felperes jogelődjeként a "**A**" Bank. és az I-II.r. alperes tagsága mellett működő "**B**" Kft. 2006.március 27.napján kölcsönszerződést kötött, mely szerint a felperesi jogelődszámon) 260.000 eurótszámon) 140.000 euró kölcsönt nyújtott a "**B**" Kft-nek. (A továbbiakban **I.sz. kölcsön.**) A kölcsön visszafizetéséért az I-II.r. alperes készfizető kezességet vállalt.

E kölcsön adósa nem tett eleget visszafizetési kötelezettségének, ezért a kölcsönszerződést a felperes 2010. január 20. napján felmondta. A felmondást az I-II. r. alperes 2010. január 22. napján vette át.

A "**Település**"2i Városi Bíróság az I.sz. kölcsönből eredő, közjegyzői okiratba foglalt követelést 2010. szeptember 1. napján **végrehajtási záradékkal** látta el (**0803-Vh.1159/2010. és 0803-Vh.1160/2010. számú végrehajtási eljárások**) mely alapján a követelés 246.305,38 euró és annak 2009. december 2.napjától a visszafizetés napjáig esedékes évi 5,875 % kamata, további évi 6 %-os kamat, valamint 109.059,13 euró és annak 2009. december 2. napjától számított, az előzővel azonos mértékű kamata vonatkozásában került megállapításra. A végrehajtási eljárás jelenleg is folyamatban van.

A felperes követelése az ítélelhozatal időpontjában a fenti két kölcsönszerződésből eredően összesen 217.470,54 euró tőke és ebből 167.236,17 euró után 2013.október 30. napjától számított 5,875 + évi 6 %-os kamata volt. (69.135,98 euró és ebből 58.176,99 euró tőke után a fentiek szerinti kamatkövetelés a 910-123-481/60.számú kölcsönszerződés alapján valamint 148.334,56 euró és abból 109.059,13 euró tőketartozás után 2013.október 30. napjától a fenti késedelmi kamat a 910-123-481/61.számú kölcsönszerződés alapján.)

Az I-II.r. alperesek egyúttal a "**C**".Kft.-nek is tagjai voltak. A "**C**". Kft-nek a "**D**" Banknál 25,3 millió forint kölcsöntartozása állt fenn. (**II. sz. kölcsön.**) Az I-II.r. alperesek és gyermekeik a III-IV. r. alperesek 2010. május 19. napján megállapodtak abban, hogy a III. r. alperes az "**E**" Banktól felvett kölcsönrel kiváltja a "**C**" Kft. II.sz. kölcsön alapján fennálló tartozását, a felveendő kölcsönt a III.-IV. r. alperes törleszti és ennek alapján az I-II. r. alperes alábbi ingatlan tulajdoni illetőségeit a tartozás átvállalás ellenértékeként megszerzik.

A megállapodás teljesítéseként a III. r. alperes és a perben nem álló házastársa 30.075.000 forint összegű kölcsönt vett fel az "E" Bank magyarországi fióktelepétől 2010. augusztus 3. napján (**III. sz. kölcsön**), mely kölcsön első részlete a II. sz. kölcsön rendezésére lett fordítva. A III. sz. kölcsön törlesztésében a IV.r. alperes esetenként (eddig 691.145 forint erejéig) segítette a III.r. alperest.

2010. november 16-án az I-II.r. alperes mint ajándékozó és a III.r. alperes mint megajándékozott szerződést kötött - a továbbiakban **I. számú ajándékozási szerződés** - mely alapján a III. r. alperes megszerezte a **település 1-i ...4.hrsz.** alatti ingatlan vonatkozásában az I. r. alperes $\frac{3}{4}$, a II.r. alperes vonatkozásában $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségét. A **település 1-i ...7 és ...8. hrsz.** alatt felvett ingatlan vonatkozásában az I.r. alperes $\frac{1}{1}$ tulajdoni illetőségét, a **település 1-i ...8.hrsz.** alatt felvett ingatlan vonatkozásában az I. r. alperes $\frac{3}{4}$ tulajdoni illetőségét, a **település 1-i ...10.hrsz.** alatt felvett ingatlan vonatkozásában az I. r. alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét. Valamennyi fenti ingatlan vonatkozásában az I-II.r. alperes haszonélvezeti jogával terheltlen került sor az ajándékozásra 40.395.000 forint értékben.

Ugyancsak 2010. november 16. napján az I. és II. r. alperes mint ajándékozó és a IV.r. alperes mint megajándékozott között egy másik szerződés is létrejött (**II. számú ajándékozási szerződés**) mely alapján a IV. r. alperes megszerezte az I.r. alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a "**Település**"1, Zártkert ...1.hrsz. alatti ingatlan és a "**Település**"1 ...2.hrsz. alatti ingatlan valamint a "**Település**"1 zártkert ...2.hrsz. alatt felvett ingatlan és a "**Település**"1 külterületi ...3.hrsz. alatti ingatlan I.r. alperes nevében lévő 20.032/2782 tulajdoni illetőségét, valamint a per tárgyát nem képező egyéb ingatlanokat az I. r. alperes haszonélvezeti jogával terheltlen.

2010. november 24. napján az I-II. r. alperes (helyesen csak az I. r. alperes) mint ajándékozó és a III. r. alperes mint megajándékozott szerződést kötött a "**Település**"2 belterület ...1.hrsz. alatt felvett ingatlan I. r. alperes tulajdonában álló 7050/24000 tulajdoni illetősége tekintetében. (**III. sz. ajándékozási szerződés.**) Az ingatlan értéke az I. r. alperes holtig tartó haszonélvezeti jogára tekintettel 2.000.000 forintban került meghatározásra.

2013. január 18.napján az I. ajándékozási szerződés egyik tárgyát képező **település 1-i ...4.hrsz.** alatti ingatlan és a III. számú adásvételi szerződés tárgyát képező "**Település**"2 ...1.hrsz. alatt felvett ingatlan tulajdoni illetőség tekintetében a III. r. alperes mint ajándékozó és az V.r. alperes mint megajándékozott között újabb ajándékozási szerződés jött létre. (**IV. sz. ajándékozási szerződés**). A **település 1-i** ingatlant 30.000.000 forint, a **település 2-i** ingatlan tulajdoni illetőségét 1.000.000 forint értékben szerezte meg az V.r. alperes.

A keresetlevél benyújtásának napján a fenti **település 2-i** ingatlan tulajdoni illetőség forgalmi értéke 3.525.000 forint, míg a **település 1-i** ingatlan értéke 43.700.000 forint volt.

0-0-0

Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-IV. számú ajándékozási szerződések vele szemben hatálytalanok és annak túrésára kérte kötelezni az alpereseket, hogy ezen ingatlanokból a felperes a II. sz. kölcsönszerződés alapján az alperesekkel, mint készfizető kezesekkel szemben fennálló követelését kielégíthesse. Arra hivatkozott, hogy a fenti négy ajándékozási szerződés vele szemben amiatt hatálytalan, mert az I.-II. r. alperes elleni végrehajtási eljárásban, illetve a "B" Kft. elleni felszámolási eljárásban követelése csak részben térült, ugyanakkor e szerződésekkel az I-II.r. alperesek ingatlan tulajdoni illetőségeiket elajándékozták gyermeküknek a III. és IV. r. alperesnek, majd a III. r. alperes azt részben tovább ajándékozta azokat az V. r. alperesnek. Ezzel az alperesek lejárt követelése kielégítési alapját vonták el, és az ügyletek egyrészt mint hozzátartozók közötti ügyletek, másrészt mint ingyenes ügyletek vele szemben hatálytalanok.

A kölcsönszerződésekből eredő követelését 217.470,54 euróban és abból 167.236,12 euró tőke után 2013.október 30. napjától a kifizetés napjáig járó évi 5,875 és további évi 6 % mértékű késedelmi kamatában jelölte meg.

Hivatkozott arra, hogy a per tárgyát képező ingatlanokon kívül az I-II.r. alperesnek egyéb végrehajtás alá vonható vagyontárgya nincsen, csupán az "F" Kft. és a "G" Kft. egyenként 250.000 - 250.000 forint névértékű üzletrésze. Csatolta a végrehajtó igazolását, hogy az I-II.r. alperes tulajdonát képező **település 1-i ...5.hrsz.** alatti ingatlan becsértéke csupán 172.000 forint, míg az "F" Kft. és a "G" Kft. üzletrészei egyaránt 250.000 forint értékben kerültek lefoglalásra.

Keresetét a bíróság szerződés színleltségére vonatkozó tájékoztatását követően is változatlanul tartotta fenn arra hivatkozva, hogy keresetösségi joga csak a szerződések fedezetelvonó jellegének megállapítása tekintetében áll fenn. Utalt arra is, hogy - amennyiben az alperesi védekezést fogadnánk el az átruházás visszterhes jellege kapcsán - a IV. r. alperes vonatkozásában az ingatlanok megszerzésének ebben az esetben sem volt ellenértéke, a IV. r. alperes mindenképpen ingyen szerzett, egyebekben az ajándékozási szerződések pedig legfeljebb ajándékozással vegyes adásvételi szerződéseknek minősülhetnek, figyelemmel arra, hogy a kiváltott kölcsöntartozás összegét (25.300.000 forint) az e szerződésekkel átruházott ingatlanvagyon értéke meghaladta.

Az alperesek alaki védekezésükben a per megszüntetését kérték arra hivatkozással, hogy a perbeli követelés mögött álló hitelszerződések szerint csak az adós ellen indított perre

van választási lehetősége a felperesnek, a kezesek ellen indított per tekintetében ez nem illeti meg, figyelemmel arra, hogy felperes és a "B" Kft. között létrejött kölcsönszerződésben és a kezességvállalásra vonatkozó szerződésben a vitás kérdésekben a Gazdasági Szövetségi Kamara Döntőbíróság Bécs hatásköre került kikötésre, s az I-II.r. alperes készfizető kezességvállalására egyébként is az osztrák jog az irányadó.

Érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Rámutattak, hogy a hatálytalansági kereset előfeltétele, hogy a felperes igazolja, hogy az I-II. r. alperesnek nincs olyan vagyona, amelyből a követelés térülhet, ehhez nem csak a végrehajtási eljárás megindítása, hanem a behajtás sikertelensége is igazolandó.

Kiemelték, hogy a szerződések közül az I-III. sz. ajándékozási szerződések valójában színlelt adásvételi szerződések csak a IV. ajándékozási szerződés tükrözi a valós szerződési akaratot. A III és IV. r. alperesre a jogügyletekből **ingyenes előny nem származott**, hiszen a II. sz. kölcsön kiváltása ellenében szerezte meg az ingatlanokat a III-IV. r. alperes, akik **nem is tudtak** a szerződés megkötésekor arról, hogy az ingatlanok megszerzésével a felperes követelésének kielégítési alapját vonják el.

A **"Település"1belterület ...4. hrsz. alatti lakóingatlan vonatkozásában** arra hivatkoztak, hogy az ingatlan **fedezeti jellege két okból is hiányzik**. Ez az ingatlan nem szerepelt egyetlen szerződésben sem hitelfedezeti oldalon a keretbiztosítéki ingatlanok között, az ugyanis nem az adós csak a kezes vagyontárgya volt. Emellett ezen ingatlan tekintetében a felperest megelőző kielégítési elsőbbség illette meg - korábban a "D" Bank Zrt.-t - majd ezt követően a per tárgyát képező ajándékozási szerződések megkötésének időpontjában az "E" Bankot.

A III. és V.r. alperesek közötti szerződés pedig amiatt nem lehet fedezetelvonó jellegű, hiszen a felperessel nem is állt jogviszonyban a III. r. alperes. A III. és az V.r. alperes között valóban ajándékozási szerződés jött létre, de az V.r. alperesnek esetleges fedezetelvonó szándékról nem kellett tudnia, esetében a rosszhiszeműség nem értelmezhető kiterjesztően.

Rámutattak az alperesek, hogy **valójában már 2009. szeptember 28. napján megállapodtak** az I-IV.r. alperesek a II.sz. kölcsön kiváltásáról és ennek ellentételezéseként a per tárgyát képező ingatlanok átruházásáról, s csupán ezen korábbi megállapodásukat erősítették meg 2010. május 19. napján. 2009.szeptember 28-án pedig még semmi jel nem mutatott arra, hogy ne lenne más megoldás, mint az, hogy az adós ingatlanait árverés útján értékesítik és a kezesek vagyona is bevonásra kerül a végrehajtásba. Éppen a felperesi bank jogi osztályvezetője érdekeltségi körébe tartozó cég tett az adós ipari csarnokára

vonatkozóan az adós tartozását elérő vételi ajánlatot. A fedezet elvonásának ekkor még semmilyen oka nem állt fenn, ez is igazolja, hogy csupán a kedvezőbb illeték miatt próbáltak egy adásvételi szerződést a felek ajándékozási szerződésekkel leplezni.

Az alperesek védekezésével összefüggésben a felperes rámutatott, hogy a IV. r. alperes vonatkozásában semmiképpen nem lehet visszerhes az alperesek által színleltnek minősített ajándékozási szerződés, hiszen ő nem lett a kiváltó hitel adója, ugyanakkor a kiváltó kölcsön felvétele során adóstársként eljáró III.r. alperes házastársa nem lett a szerződések alapján tulajdonos. Amennyiben csupán elméleti szinten elfogadnánk az alperesi védekezés által állított leplezett szerződés tartalmát valósnak, abban az esetben is megállapítható, hogy a III.r. alperes az ingatlanok tulajdonjogának megszerzésével jelentős ingyenes vagyoni előnyhöz jutott.

0-0-0

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott részítéletében megállapította, hogy az I-II. r. alperes és a III. r. alperes között 2010. november 16. napján, illetve az I-II.r. alperes és a IV.r. alperes között ugyanekkor létrejött, valamint az I. r. alperes és a III.r. alperes között 2010.november 24. napján kötött szerződések a felperessel szemben hatálytalanok.

A fellebbezéssel támadott ítéletében - az I. és III. sz ajándékozási szerződés hatálytalanságára vonatkozó rendelkezés megismétlése mellett - **megállapította,** hogy a III. r. alperes és az V. r. alperes között 2013. január 18. napján kötött szerződések a felperessel szemben hatálytalanok.

Részítéletében kötelezte az I-IV.r. alperest, míg ítéletében az V.r. alperest annak tűrésére, hogy az I-II.r. alperest terhelő 910-123-481/60 és a 910-123-481/61.számú kölcsönszerződésekből fennálló összesen 217.470,54 euró, valamint ezen összegből 167.236,17 euró tőke után 2013.október 30.napjától a kifizetés napjáig járó évi 5,875 % kamat és további évi 6 %-os mértékű késedelmi kamatból álló követelését a felperes kielégíthesse (a részítélet alapján) a "**Település**"1 belterületi ...6, ...7, ...8, ...8, ...10, ...11, ...2, a "**Település**"1 zártkerti ...1, a "**Település**"1 külterületi ...3.hrsz. alatt felvett ingatlanok III és IV.r. alperes tulajdonában álló tulajdoni illetőségeiből., míg (az ítélet alapján) a "**Település**"1 belterületi ...4.hrsz. alatti ingatlan és a "**Település**"2, belterület ...1.hrsz. alatti, az V.r. alperest megillető tulajdoni illetősége tekintetében. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a III.r. alperes a **település 1-i** ingatlan vonatkozásában 43.700.000 forint, míg a **település 2-i** tulajdoni illetőség vonatkozásában 3.525.000 forint erejéig saját vagyonával az V.r. alperes tűrés kötelezettségének teljesítésével egyetemlegesen köteles helytállni a tartozás megfizetéséért.

Ítéletében kötelezte az I-V.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 1.500.000 forint eljárási illetéket, 96.520 forint szakértői díjat, 150.000 forint ügyvédi munkadíjat. Ezt meghaladóan megállapította, hogy a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

Az alperes alaki védekezése kapcsán arra hivatkozott, hogy nem irányadóak a perbeli jogvita tekintetében a kölcsönszerződések illetékességi kikötései. A peres eljárás tárgya ugyanis nem a kölcsönszerződésekből eredő jogvita, hanem a kezesek tulajdonában állt ingatlanok átruházására vonatkozó szerződésekből eredő jogvita. Az illetékességi kikötés amiatt sem lehet irányadó, mert nincs is olyan szerződés, amely a teljes alperesi oldalt felölelné, s ugyanezen okból nem a kölcsönszerződésben kikötött osztrák jogot, hanem a magyar jogot és azon belül a régi Ptk. rendelkezéseit tekintette irányadónak.

A jogvita érdemében megállapította, hogy a fedezetelvonás Ptk.203.§./1/ bekezdése szerinti törvényi feltételei a konkrét esetben fennállnak. A felperesnek a per tárgyát képező szerződések megkötésének időpontjában az I-II.r. alperessel szemben a kezesi szerződések alapján **igénye** állt fenn és az a perindításkor **a bíróság előtti érvényesíthetőség állapotában volt.** A peradatok pedig igazolták azt, hogy a "B" Kft. adós tartozásának fedezetét képező kezesi ingatlanok átruházásával a felperesi követelés **kielégítési alapja elvonásra került.**

Ezzel szemben a Pp.164.§./1/ bekezdése alapján az alperesek tartoztak igazolni, hogy a szerződés megkötésekor volt olyan egyéb vagyonuk, mely a tartozást fedezte volna. Az "F" Kft. és a "G" Kft. lefoglalt üzletrészei azonban a teljes tartozást nem fedezik.

Rámutatott, hogy a per tárgyát képező **I-III. szerződések** nem ajándékozási, hanem **adásvételi szerződésnek tekintendők,** ugyanis a vételár megfizetésének minősülhet, a pénzbeli teljesítésén túlmenően bármilyen más vagyoni előny biztosítása, így az eladó tartozásának saját vagyona terhére felvett kölcsön útján rendezett csökkentése is. Emiatt az ajándékozási szerződésekből - abban a részükben, amelyben az átruházott ingatlanok tulajdonjogával szemben ellenszolgáltatás áll - ingyenes előny a III.-IV.r. alperesre nem származott. Ugyanakkor az alperesek között fennálló hozzátartozói viszony alapján a szerző fél rosszhiszeműsége vélelmezett, mely vélelem megdöntésére az alperesek bizonyítása sikertelennek bizonyult, pusztán az alperesek személyes előadása nem alkalmas a védelem megdöntésére.

Kiemelte, hogy a perbeli szerződések megkötésekor az I-IV.r. alperesek mint hozzátartozók együtt közös lakcímen is éltek, e körülmény sem támasztja alá, hogy nem tudtak arról, hogy az ingatlan tulajdonjogának megszerzésére a követelés kielégítési alapján elvonják. Az I. r. alperes az adásvételi szerződések megkötésekor tudomással bírt arról, hogy a "B" Kft. kölcsönszerződését a felperes felmondta és teljesítés hiányában nem volt alapja annak

az alperesi elképzelésnek, hogy a felperes a követelését nem próbálja meg behajtani az adóson és a készfizető kezeseken. Az alperesek egyező előadásán túlmenően jóhiszeműségüket más adat nem támasztotta alá.

Figyelemmel arra, hogy a vélelem megdöntésére nem került sor és a szerző fél rosszhiszeműsége önmagában elegendő a fedezetelvonó jelleg megállapításához, az 1/2011/VII.15./ PK vélemény szerint azt nem kellett vizsgálnia, hogy a III.-IV. r. alperes által nyújtott ellenszolgáltatás mennyiben alkalmas a felperes kielégítésére, így a bíróságnak sem kellett a szerződésből származó ingyenes előny pontos mértékét feltárnia.

Az V. r. alperes mint további jogszerző szerzése kapcsán rámutatott, hogy az 1/2011/VII.15./PK vélemény alapján az olyan további szerződés is fedezetelvonónak minősülhet, amelyben a kötelezett már nem szerződő fél, ilyen esetben az utolsó szerző a vagyontárggyal, a közbülső szerző pedig a vagyontárgy értékének erejéig tartozó helytállni. A III. r. alperes részben visszterhes szerző volt, az ingatlanok tulajdonjogának átruházásával nem esett el neki fel nem róható módon az ingyenes előnytől, ezért a Ptk.203.§./3/ bekezdésére hivatkozással nem mentesülhet.

Rámutatott, hogy a Ptk.203.§./2/ bekezdése szerinti vélelemmel szemben az V.r. alperes vonatkozásában a jóhiszeműség bizonyítására a felek még előadást sem tettek, így e szerződés tekintetében **mind az ingyenes szerzés, mind a rosszhiszeműség megállapítható.**

A per tárgyának értékét a Pp.24.§./2/ bekezdés f/pontja alapján (az ingatlanok perindításkori együttes forgalmi értékében) szakértői vélemény alapján 48.737.753 forintban állapította meg. A felperes jogi képviselési költségét a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóként határozta meg 150.000 forintban.

0-0-0

Az ítélet ellen az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatása, a javára megállapított elsőfokú perköltség bruttó 2.110.907 forintra történő felemelése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy a 48.737.753 forint pertárgyérték egészére nézve pernyertes lett, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a 32/2003/VIII.22./IM.rendelet 3.§./2/ bekezdése alapján számítható bruttó 2.110.907forint összegű ügyvédi munkadíj csupán 7 %-át állapította meg javára, akként, hogy az ítéletében az IM rendelet 3.§./6/ bekezdése szerinti mérséklésre nem hivatkozott. Álláspontja szerint értékelendő, hogy 4 tárgyalást tartott az elsőfokú bíróság, melyen a felperes jogi képviselője személyesen részt vett, több előkészítő iratot

csatolt, mintegy 18 oldalnyi terjedelemben és az ügy jogi megítélése sem volt egyszerű. Emiatt az ügyvédi munkadíj mérséklése sem volt indokolt.

Az alperesek - alaki védekezésüket fenntartva - **elsődlegesen az elsőfokú részítélet és az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodsorban a határozatok hatályon kívül helyezését, míg érdemben az elsőfokú részítélet és ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérték.** Megismételték azon jogi álláspontjukat, hogy a szerződések alapján kezességvállalásuk az ABGV 1357.§-án alapul a jogvita is e rendelkezés alapján bírálendő el.

A hatályon kívül helyezési kérelmet megalapozó eljárási szabálysértésként arra hivatkoztak, hogy a 2014. június 30. napján megtartott tárgyaláson sikerült bizonyítaniuk, hogy az ajándékozási szerződések valójában adásvételi szerződéseket lepleztek és ezt az elsőfokú bíróság is elfogadta ítéletében. A 30. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldalán található tájékoztatásban az elsőfokú bíróság az ajándékozási szerződések színleltségén alapuló érvénytelenségére tájékoztatta a feleket, mely **meg nem engedett prejudikációnak minősül.**

Emellett a részítéletet követően **ítéletében a részítélettel már elbírált szerződések hatálytalanságáról ismételten nem rendelkezhetett volna** az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú ítélet és részítélet megváltoztatása iránti kérelem kapcsán- az elsőfokú eljárás során előadottak megismétlésén túlmenően - arra hivatkoztak, **hogy nem értékelte az elsőfokú bíróság 2009. szeptember 28. napán létrejött megállapodást,** mely jóval a felperesi követelés mögött álló kölcsönszerződés 2010. január 20-i felmondása előtt keletkezett. Azáltal, hogy az ügyletek visszterhes jellege megállapíthatóvá vált, e megállapodás folytán megdőlt a szerző felek, illetve a szerződő felek szándékának rosszhiszeműsége is. Az elsőfokú bíróság ugyan eljutott addig, hogy az ajándékozási szerződések színleltségét megállapítsa, azonban elmulasztotta azokat valóban adásvételi szerződésként elbírálni és összevetni a kereseti kérelemmel foglaltakkal.

Bizonyították az elsőfokú eljárás során a szerződések megkötésekor az I-IV.r. alperesek vonatkozásában fennálló érdekazonosságot, mely a "C" Kft. hiteltartozásának kiváltására vonatkozott, s nem a fedezet elvonására irányult. Ezt a felek egyező előadásán túlmenően a 2009.szeptember 28-án és a 2010. május 19-én kelt megállapodások, a hitel kiváltására vonatkozó szerződések, a csatolt banki okiratok kétséget kizáróan igazolták. A visszterhességet megalapozó ellenszolgáltatásban pedig a IV. r. alperes is közreműködő fél volt. A 2009. szeptember 28-án kelt megállapodás megkötésekor még korántsem volt szó a felperes per tárgyát képező hitelszerződéseinek felmondásáról, a III.-IV.r. alperesek legfeljebb a hitellel kapcsolatos fizetési gondokról tudhattak, s arról sem a perbeli, hanem a "D" Bank felé fennálló tartozás tekintetében.

Kiemelték, hogy a "Település"1...4. hrsz. alatt felvett ingatlan semmiképpen nem szolgálhatott a felperesi követelés fedezetéül. A "D" Bank zálogjoga a "Település"1 ...4. hrsz. alatt felvett ingatlan tulajdoni lapjára 2007. szeptember 24. napján került bejegyzésre, ezt követte az "E" Bank zálogjoga, mely a fedezeti rangsorban a felperesi igényt megelőző, így ezen ingatlan a felperesi követelés fedezetéül nem szolgálhatott, a nemleges fedezet pedig nem vonható el, így a III. r. alperes saját vagyonával történő helytállási kötelezettsége sem állapítható meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a per főtárgya tekintetében az elsőfokú ítélet és részítélet helybenhagyását kérte. Az illetékességi kifogás és az alkalmazandó jog kapcsán megismételte az elsőfokú eljárásban előterjesztett álláspontját, mely szerint a hitelszerződésekben szereplő illetékességi kikötés nem kizárólagos, a jelen jogvita pedig tárgya alapján egyébként sem tartozik a kikötés hatálya alá. Miután a per nem a hitelszerződésből, vagy a kezességvállalási szerződésből eredő vitás kérdés rendezésére irányul, így a kikötött osztrák jog alkalmazására sincs lehetőség, a támadott szerződések a magyar jog alapján jöttek létre, külföldi elem hiányában azokra a magyar jog alkalmazandó.

Rámutatott, hogy a hatályon kívül helyezés kapcsán az alperesi fellebbezésben megjelölt körülmények - ha helyénvalóak is - nem olyan súlyú eljárási szabálysértéseket tárnak fel, melyek miatt a tárgyalás megismétlése vagy kiegészítése szükséges lenne.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság szerződések érvénytelenségével kapcsolatos tájékoztatása megfelelt az 1/2010/VI.28./ PK véleményben foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság ugyan valóban nem tért ki ítélete indokolásában a 2009. szeptember 28. napján létrejött megállapodásra, azonban a PK. 206. számú polgári kollégiumi állásfoglalás b/pontja értelmében az indokolási kötelezettség elmulasztása csak akkor alapozhatja meg az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította és ezért érdemi határozata nem bírálható felül.

A felperes 2009. augusztus 24. napján kelt, a felmondást megelőző felszólítása időben megelőzte az alperesek által mentesülési okként értékelni kívánt 2009. szeptember 28. napján kelt megállapodást. Emiatt ismert volt az I.-II. r. alperes előtt, hogy amennyiben 14 napon belül nem egyenlíti ki a teljes fennálló hátralékot, úgy a teljes kölcsöntartozás egy összegben esedékessé válik. Az egy háztartásban élő I-IV.r. alperes vonatkozásában emiatt önmagában a 2009. szeptember 28. napján kelt megállapodás és az alperesek előadása a jóhiszeműségüket a törvényi vélelemmel szemben nem alapozhatja meg.

Rámutatott, hogy a szerződés hatálytalansága a **település 1-i ...4.** hrsz. alatt felvett ingatlan vonatkozásában pedig nem csak a fedezet teljes, hanem részleges elvonása esetében is megállapítható.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki.

2009. augusztus 24. napján kelt levelével - 14 nap teljesítési határidőt biztosítva - a hitel felmondását megelőző utolsó figyelmeztetésként a felperes a **"B"** Kft. per tárgyát képező két hiteléből fennálló hátralék megfizetésére szólította fel az I. és II. r. alpereseket, melyet azok igazoltan átvettek. (32. sorszám alatti irat)

2009. szeptember 28. napján az I. és II.r. alperes mint jelenlegi adós és átruházó, valamint a III. és IV.r. alperesek, mint jövőbeni adósok és a megállapodás tárgyát képező ingatlanok tulajdonjogának megszerzői között szerződés jött létre arra vonatkozóan, hogy a **"C"** Kft-t a **"D"** Bank irányában terhelő 30 millió forint összegű hitelt a III. és IV.r. alperes fogja visszafizetni annak érdekében, hogy szüleik, az I., II.r. alperes tulajdonát képező **"Település"1 ...4.** hrsz. alatti lakóingatlan ne kerüljön árverezésre. Ellentételezésként az I-II.r. alperes vállalta a szerződés 2. pontjában felsorolt ingatlanok tulajdonjogának III-IV. r. felperesre történő átruházását.

A fenti kölcsöntartozás visszafizetése érdekében felvenni kívánt hitel törlesztését a III. r. alperes mindaddig magára vállalta, amíg a IV. r. alperes a tanulmányait be nem fejezi. A megállapodás szerint az ingatlanok a tartozás átvállalás ellenértékeként, de ajándékozás címén, a hitel kiváltástól számított hat hónapon belül kerülnek a III.-IV.r. alperes tulajdonába Átruházandó ingatlanként a megállapodás - egyebek mellett - feltüntette a per tárgyát képező ingatlanokat is. (P.20.880/2013/29/A/1.)

A felperes, mint hitelező kérelme alapján a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Fpk.08-10-000564/8. számú végzésével elrendelte a **"B"** Kft. adós gazdálkodó szervezet felszámolását a keresettel összefüggő két hiteltartozás alapján. (P.20.880/2013/1/F/7.) A felperes, mint hitelező nyilvántartott hitelezői igénye a felszámolási eljárás során csupán részben térült (P.20.880/2013/1/F/8.). A **"B"** Kft. 2014. június hó 11. napján törlésre került a cégnyilvántartásból.

A felperes fellebbezése részben alapos, az alperesek fellebbezése nem alapos.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és érdemben helytállóan következtetett arra, hogy a konkrét esetben teljesültek a fedezetelvonás Ptk. 203. §-a szerinti törvényi feltételei a kereset tárgyát képező ügyletek tekintetében. Az elsőfokú részítélet részben történő megváltoztatására és az ítélet szövegezésének

pontosítására csak az elkülönítő végzés és a részítélet, illetve az ítélet megállapításra és marasztalásra vonatkozó rendelkezései összhangjának megteremtése érdekében került sor.

Az ítéltábla - az alábbiakban kifejtettek szerint - a fellebbezésben megjelölt okokból nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve a per megszüntetésére, az elsőfokú ítélet jogi indokolását is mindenben osztotta, s kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel illetve megváltoztatott rendelkezések kapcsán tartja szükségesnek az alábbiak kifejtését.

I.

Pergátló akadály:

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a jogvita tekintetében a hatásköre fennáll, a vita tárgya a konkrét esetben nem a kölcsönszerződés valamely rendelkezése, a kölcsönszerződésből eredő kötelezettség fennállta vagy megszerzése volt, hanem az I-II.r. alperes, mint készfizető kezes fedezetet elvonó magatartásának megítélése, melyre a kölcsönszerződések hatásköri és illetékességi kikötései nem terjednek ki. Ugyanezen okból helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a jogvitára a magyar jog (a régi Ptk.) rendelkezései az irányadók.

II.

Eljárási szabálysértések:

Az alperesi fellebbezésében foglaltakkal szemben az ítéltábla nem állapított meg olyan, az ügy érdemére is kiható, lényeges eljárási szabálysértést az elsőfokú eljárás kapcsán, mely indokoltá tenné annak megismétlését.

1./ Kifogásolták az alperesek fellebbezésükben, hogy az elsőfokú bíróság a 2014. június 30. napján megtartott tárgyaláson - a per tárgyát képező ajándékozási szerződések színleltségére vonatkozó tájékoztatásával - **prejudikált**, e megállapításait csak ítéletében tehette volna meg.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság fentiekben kifogásolt eljárása maradéktalanul megfelelt a bírói gyakorlatnak, azzal eljárási szabálysértést, különösen az ügy érdemére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem valósított meg. E tájékoztatásban az elsőfokú bíróság csupán azon álláspontját fejtette ki, hogy a per tárgyát képező ajándékozási szerződések színleltség miatt semmisek és felhívta a feleket az

érvénytelenséggel összefüggő nyilatkozataik és bizonyítási indítványaik előterjesztésére. (30. sorszám alatti jegyzőkönyv)

Az elsőfokú bíróság ezen eljárása összhangban volt a semmiségi ok hivatalbóli észlelése kapcsán követendő eljárásról szóló 1/2005. (VI.15.) PK. véleményben, illetve a 2/2010. (VI.28.) PK. vélemény 4/a. pontjában foglaltakkal, mely szerint a semmiségi ok hivatalbóli észlelése kapcsán nyújtott tájékoztatás nem minősül prejudikálásnak, a tájékoztatás ugyanis nem terjedhet ki a kereset (viszontkereset) anyagi jogi tartamára és különösen nem annak várható eredményességére. A bíróság csupán azt közli a felekkel, hogy a perben felmerült tények, adatok alapján meghatározott semmiségi ok fennálltát észleli, ehhez képeset milyen bizonyításra lehet szükség és lehetőséget ad a felek érdemi nyilatkozatainak a megtételére.

Annak nincs jelentősége, hogy utóbb az elsőfokú bíróság az 1/2011. (VI.11.) PK. vélemény 10. pontjában foglaltak alapján nem alkalmazta az érvénytelenség jogkövetkezményét, figyelemmel arra, hogy a konkrét esetben az elsőfokú bíróság felhívása alapján a szerződések érvénytelenségére alapított kereset nem került előterjesztésre, illetve arra is, hogy az érvénytelenségi ok ténybeli alapja a konkrét esetben maga a fedezetelvonás volt, melyre hivatkozással a szerződés érvénytelenségének megállapítása nem kérhető. (1/2011. (VI.15.) PK. vélemény 10.p.)

2./ Az alperesek fellebbezése annyiban volt helytálló, hogy az elsőfokú bíróság részítélete és ítélete szövegezése nem volt összhangban a 34. sorszám alatti - a felperes egyes kereseti kérelmei elbírálását érintő - elkülönítő végzés tartalmával.

Az elsőfokú bíróság ugyanis a további átruházással érintett **település 1-i ...4. hrsz.** alatti és a **település 2-i ...1. hrsz.** alatti ingatlanokra vonatkozó kereseti kérelmet különítette el a többi ingatlanra vonatkozó kereseti kérelemtől. Ehhez képest részítéletében a I. számú ajándékozási szerződés hatálytalanságát a **település 1-i ...4. hrsz.** alatti ingatlan vonatkozásában nem állapíthatta meg, s miután a III. számú ajándékozási szerződés tárgyát az elkülönítéssel érintett "**Település**"2 ...1. hrsz. alatti ingatlan képezte, erről is az ítéletében kellett rendelkeznie. Az elsőfokú bíróság ítéletében a további átruházásokkal érintett ingatlanok tekintetében megállapította a szerződések hatálytalanságát, s rendelkezett a tűrésre kötelezés tekintetében is.

Erre figyelemmel nem a fellebbezésben foglaltak szerinti 227.§ (1) bekezdése és 229. § (1) bekezdése az, amit a részítélet sért, hanem az elkülönítő végzés. A részítélet megváltoztatásával és az ítélet szövegezésének pontosításával az ítélőtábla szinkronba hozta azok rendelkezéseit, megteremtette az összhangot, az elsőfokú bíróság elkülönítő végzése az egyes szerződések hatálytalanságának megállapítására és a kielégítés tűrésére kötelező részítéleti és ítéleti rendelkezések között. A fenti eljárási hiba nem minősült az

ügy érdemére is kiható, az elsőfokú eljárás megismétlését indokolttá tévő szabálysértésnek, így a határozatok érdemi másodfokú elbírálásának nem volt akadálya.

3./ Az elsőfokú bíróság ítéletének és részítéletének **indokolása** annyiban valóban **hiányos volt**, hogy az nem tért ki az alperesek védekezésében megjelölt 2009. augusztus 24. napján kelt megállapodás értékelésére. A felperes által is hivatkozott PK. 206. számú állásfoglalás b./ pontja értelmében az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján csak akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította és ezért az érdemi határozat nem bírálható felül. Ha azonban az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, érdemi döntést kell hozni. A fenti értelmezés áll összhangban az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI.30.) PK. vélemény 1. pontjában foglaltakkal is.

A konkrét esetben az elsőfokú részítélet és ítélet a másodfokú felülbírláthatához szükséges valamennyi adat rendelkezésre állt, az ítélőtábla pótolta az elsőfokú ítélet tényállásának hiányosságait, s ezzel összefüggésben annak indokolását az alábbiakkal egészíti ki:

Az előszerződésnek minősülő 2009. szeptember 28. napján kelt megállapodásnak a későbbi szerződések fedezetelvonó jellege kapcsán amiatt nincs jelentősége, mert a megállapodás ugyan valóban a hitelek 2010. január 20. napján történt felmondását megelőzően kelt, azonban a felperes már ezt megelőzően 2009. augusztus 24. napján - a tényállás kiegészítésben részletesen ismertetett - felszólításában jelezte, hogy teljesítés hiányában a hitel felmondására kerül sor.

III.

A szerződések fedezetelvonó jellege:

Az elsőfokú bíróság az alperesek fellebbezésével összhangban maga is azt állapította meg, hogy az ajándékozási szerződések színlelték voltak és ténylegesen adásvételi szerződés tartalmi elemeinek felelnek meg. Tévesen sérelmezték az alperesek fellebbezésükben, hogy a bíróságnak a leplezett adásvételi szerződésekkel összefüggésben a Ptk. 234. § (2) bekezdését kellett volna alkalmaznia. Ahogy az alperesek is hivatkoztak rá - egy másik hitelező igénye kapcsán - érdekazonosság állt fenn a jogátruházó I-II.r. alperes és a jogszerű III-IV.r. alperes között. Megállapodásuk - attól függetlenül, hogy egyben a felperes, mint hitelező igényének alapját elvonja - érvényes szerződés, így a Ptk. 234. § (2) bekezdése - mely csak az érvénytelen szerződésekre irányadó - az érvényes leplezett szerződés tekintetében nem alkalmazható, s az elsőfokú bíróság éppen ennek megfelelően járt el.

Tévesen hivatkoztak arra az alperesek, hogy a leplezett szerződés visszterhes jellege folytán megdől a szerződő felek rosszhiszeműségére vonatkozó vélelem is. A konkrét esetben ugyanis valamennyi szerződés és szerződő fél vonatkozásában a Ptk. 203. § (2) bekezdése szerinti vélelem érvényesül és azt is helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy - az 1/2011. (VI.15.) PK. vélemény 5./ pontja indokolása utolsó bekezdésében foglaltakra figyelemmel - a visszterhesség vagy részlegesen visszterhes jelleg igazolása ellenére is fennmarad a rosszhiszeműség vélelme, így továbbra is a szerző felet terheli annak bizonyítása, hogy rosszhiszeműsége nem állapítható meg.

Miután az ingyenesség és a rosszhiszeműség egyidejűleg is fennállhat, de már az egyik fennállása megalapozza a szerződés fedezetelvonó jellegét, helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy nem kellett vizsgálat tárgyává tennie, hogy a szerződésekből a jogszerzőkre milyen mértékű ingyenes előny származott.

A vélelem megdöntésével összefüggésben a rendelkezésre álló bizonyítékokat pedig az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte. Önmagában a szerződések (részbeni) visszterhes jellege ellenére - a jogátruházók és jogszerzők közötti érdekazonosság mellett - is fennálló rosszhiszeműség esetén a szerződés fedezetelvonónak minősül.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy az alperesek által hangoztatott érdekazonosság hiányában szerződésük olyan színlelt szerződésnek minősült volna, melynek célja és motívuma is kizárólag a fedezetelvonásban jelölhető meg, s ebben az esetben nem pusztán a Ptk. 203. § (2) bekezdése szerinti vélelem alapján, hanem vélelem nélkül is bizonyítottan rosszhiszemű jogszerzésről beszélhetnénk, mely ugyancsak az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezményeket váltaná ki.

Iratellenesen hivatkoztak arra az alperesek, hogy a 2009. szeptember 28. napján kelt - ellenőrizhetetlen körülmények között született - megállapodás aláírásakor - még korántsem volt szó a felperessel megkötött hitelszerződések felmondásáról, ezt ugyanis a felperes által csatolt, a felmondást megelőző utolsó felszólítás és annak bizonyított közlése cáfolja.

A készfizető kezesek teljes vagyonának, így ezen belül a **"Település"1 ...4. hrsz.** alatt felvett ingatlannak fedezeti jellege egyértelműen fennáll. Készfizető kezesek vagyona ugyanis a vállalt kötelezettség jellegére tekintettel az adós vagyonával azonos jelleggel a tartozás fedezetéül szolgál, függetlenül attól, hogy annak fedezeti jellege a kölcsönszerződésben nevesítésre került vagy sem. A **"Település"1 ...4. hrsz.** alatt felvett ingatlan vonatkozásában is fennáll a fedezeti jelleg, a kielégítési elsőbbséggel bíró hitelező követelése ugyanis nem éri az ingatlan forgalmi értékét.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a további jogszerző V. r. alperes vonatkozásában is érvényesül a Ptk. 203.§ (2) bekezdése szerinti vélelem. A III. és V.r. alperes szerződése vonatkozásában ítélete megfelel az 1/2011. (VI.15.) PK. vélemény 8. pontjában foglaltaknak. Az érintett vagyontárgyat megszerzők a megszerzett vagyontárgy értéke erejéig terjedő illetve a vagyontárggyal fennálló helytállási kötelezettsége a Pkv. 9. pontja értelmében a felperessel szemben egyetemleges.

IV.

Elsőfokú perköltség:

Részben alapos a felperes fellebbezése az elsőfokú ítéletben javára megállapított perköltség rendelkezés tekintetében. A per tárgyának értékét az elsőfokú bíróság 48.737.753 forint összegben állapította meg. Ehhez képest a 150.000 forint ügyvédi munkadíj nincs arányban a pertárgy értékével, s azzal, hogy az elsőfokú bíróság a perben négy tárgyalást is tartott, melyen a felperesi képviselő is részt vett, a felperes több, részletes előkészítő iratot terjesztett elő és a jogvita nehézsége a közepesen nehéz megítélésű ügyekhez közelített.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú ügyvédi munkadíj összegét bruttó pertárgyérték után számított 2 %-os mértékre felemelte.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A másodfokú eljárásban a felperes a perköltség vonatkozásában előterjesztett fellebbezése 825.000 forint tekintetében bizonyult pernyertesnek. Fellebbezése tekintetében a pervesztesség- pernyertesség aránya között nincs számottevő különbség, ezért az ügyvédi képvisellel összefüggő másodfokú költségeiket a felek a Pp.81.§. (1) bekezdése utolsó fordulata alapján maguk viselik.

Az alperesek által előterjesztett fellebbezés - a per fő tárgya tekintetében - eredménytelennek bizonyult, ezért az ítélet tábla - a felperes által lerótt fellebbezési eljárási illeték pernyertességgel arányos részén túlmenően - az alperesi fellebbezés kapcsán a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. §-a (2) bekezdése, 3. §-a (5) és (6) bekezdése és 4/a. §-a alapján meghatározott ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alpereseket - miután a fellebbezés ezt nem sérelmezte - ugyancsak egyetemlegesen. Értékelte az ügyvédi munkadíj mértékének meghatározása során az ítélet tábla, hogy az ügy megítélése nem volt bonyolultnak tekinthető, jogkérdésben kellett határozni, így a magas pertárgyérték és a rövid pertartam mellett nem volt indokolt az IM. rendelet 3. §-a (2) és (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíj mérséklés nélkül történő alkalmazása.

Az I-V.r. alperes részére engedélyezett személyes költségmentesség folytán az eredménytelen alperesi fellebbezésre eső le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. §-a (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Győr, 2015.évi június hó 4. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró